

MỘT CỰU CHIẾN BINH PHÁT TRIỂN KINH TẾ HỘ BỀN VỮNG NHỜ ĐA DẠNG HÓA VẬT NUÔI

ĐẶNG VĂN HUẾ

Về quê lần này, tôi có dịp gặp lại người bạn cũ thời chăn trâu, anh là cựu chiến binh, từng bảo vệ đảo Côn Cỏ anh hùng trong những năm kháng chiến chống Mỹ cứu nước. Với dáng vóc khỏe mạnh, hồng hào, lạc quan cùng vẻ bên ngoài nhàn nhã phong lưu, thật khó tin anh là một nông tri điền đang độ tuổi 60. Anh là Đặng Văn Huy thôn 9, xã Hạ Trạch, huyện Bố Trạch. Chuyện thành công trong sản xuất kinh doanh của nông dân thời mở cửa ngày nay rất nhiều nhưng có những trường hợp còn là những ẩn số cần tìm hiểu nên chúng tôi không thể không quan tâm. Nhân buổi hàn huyên xung quanh đề tài vườn ao chuồng, điều làm tôi thật sự tâm đắc là mô hình kinh tế gia trại với nhiều loại vật nuôi cùng phát triển trên diện tích đất đai, mặt nước khiêm tốn nhưng hiệu quả kinh tế mang lại cao và bền vững mà gia đình anh đang áp dụng.

Cũng như bao nhiêu trai làng cùng trang lứa hồi đó, anh tình nguyện lên đường nhập ngũ, sau khi hoàn thành nhiệm vụ về vang Tổ quốc giao phó, quân nhân Đặng Văn Huy được xuất ngũ về lại quê nhà. Gia đình đông anh em, ruộng đất ít, là con trai cả, như muốn bót gánh nặng cho bố mẹ, anh lấy vợ và xin ra ở riêng để tự lo liệu cho gia đình nhỏ của mình. Rồi làng Hạ thân yêu, đôi vợ chồng trẻ dắt nhau vào chân núi dựng một ngôi nhà tạm quay mặt về làng và bắt đầu cuộc sống mưu sinh từ hai bàn tay trắng. Có năng khiếu và đức

tính siêng năng cần cù, việc gì anh cũng xắn tay làm, từ làm ruộng, chăn nuôi đến thợ hồ, thợ vẽ lạng mộ và còn dùng cả kiến thức chuyên môn của người lính cơ công khi còn tại ngũ để sửa chữa đài, cát sét, ti vi vừa giúp bà con thôn xóm vừa tăng thêm nguồn thu nhập. Lúc mới 2 miệng ăn còn dễ xoay xở nhưng khi các con lần lượt ra đời thì nhu cầu chi tiêu thuốc men, ăn mặc, học hành... ngày một tăng nên nguồn thu ít ỏi ấy không đủ trang trải, đời sống gia đình ngày một khó khăn. Không thể khoan tay chịu đói, người lính Cụ Hồ vất óc suy nghĩ, phải làm gì để có thu nhập khá hơn để cải thiện đời sống gia đình và phụng dưỡng cha mẹ già. Anh quyết định phát triển kinh tế hộ theo hướng trang trại nẩy sinh từ đó. Nhưng rồi nhăm tính mô hình cần nhiều vốn đầu tư quá trong khi giá trị tài sản đưa ra thế chấp để vay vốn ngân hàng của gia đình lúc đó không đáng là bao nên đành chịu. Từ nhà, nhìn sang bên kia đường là vùng sinh lầy hoang hóa, quanh năm nần lác mọc um tùm, anh nghĩ ngay đến việc có thể lấy sức người biến nơi đây thành của cải. Nghĩ là làm, sáng hôm sau anh lên ủy ban xã đề đạt nguyện vọng xin cấp diện tích đất đó để làm ăn và được chính quyền địa phương chấp nhận giải quyết 1.750m². Thấy anh hì hục cuốc xới, có người to nhỏ xì xào “chừng ấy đất hoang, khó mà làm nên trò trống gì”. Nhưng với ý chí người lính 14 năm tại ngũ và nhiều năm chiến đấu bảo vệ đảo, được thử thách trong mưa bom bão đạn, thiếu thốn trăm bề; đất chỉ tính

từng tấc, nước chia nhau từng ngụm, đơn vị vẫn tăng gia sản xuất đảm bảo đời sống bộ đội để chiến đấu và chiến thắng quân thù thì diện tích đất được cấp hôm nay là cả một gia tài. Từ ý chí, kinh nghiệm, vốn sống và qua tìm hiểu, anh Huy đã nhận ra một điều rằng, đất là yếu tố quan trọng nhất trong sản xuất nông nghiệp, nhưng muốn thu được hiệu quả kinh tế cao từ đất cần phải chú trọng đầu tư thâm canh. Nghĩ vậy vợ chồng anh luôn học hỏi, lựa chọn, bố trí cơ cấu mô hình hợp lý để nâng cao lợi nhuận trên từng tấc đất của mình. Và một lợi thế lớn đối với sản xuất là đất ngay trước mặt nhà và chỉ cách một con đường, giao thông thuận lợi và nguồn nước chủ động; mặt khác trên địa bàn xã đã có nhiều hộ đang giàu lên từ mô hình kinh tế trang trại vừa và nhỏ nên có thể học hỏi kinh nghiệm để vận dụng vào mô hình kinh tế của mình. Với điều kiện thực tế, bắt đầu anh đầu tư đào ao nuôi cá thịt kết hợp chăn nuôi lợn rồi từng bước đa dạng hóa vật nuôi, nhờ nắm vững kỹ thuật và tích cực chăm sóc, phòng trừ dịch bệnh nên cá và lợn chóng lớn, thu nhập tăng lên hàng năm. Để tận dụng diện tích đất còn lại, khi tích lũy được một số vốn anh tiếp tục học hỏi kinh nghiệm để nuôi thêm gà thịt, gà đẻ rồi vịt thịt, ngan thịt thương phẩm và vịt chuyên trứng. Qua tìm hiểu, nắm bắt nhu cầu tiêu thụ ếch thịt trên thị trường khá ổn định, gia trại tiếp tục đầu tư nuôi ếch làm cho chủng loại vật nuôi trong gia trại ngày càng phong phú, đa dạng. Không dừng lại ở đó, anh Huy còn mua thêm máy ấp trứng, úm gà con, vịt con để bán giống phục vụ nhu cầu phát triển chăn nuôi trên địa bàn. Tuy quy mô sản xuất không lớn, lợn thịt mỗi lứa 10 con, mỗi năm xuất chuồng 3-4 lứa, sản lượng lợn hơi cung ứng ra thị trường khoảng 30-40 tấn/năm; gà, vịt mỗi loại có từ 300-500 con

trong chuồng, ếch thịt 800-1.000 con/lứa, cá thịt nuôi nhiều loại, hàng ngày có thể kéo bán dần để giảm mật độ. Anh Huy cho biết: “Chuyên canh một loại sản phẩm khó tiêu thụ và thường bị tư thương ép giá nên tôi lựa chọn đa dạng hóa vật nuôi, tiêu thụ tại nhà và bán lẻ hàng ngày tại chợ địa phương giá cả ổn định, không lo đầu ra. Nhằm tiết kiệm diện tích tôi bố trí nuôi cá nhiều tầng, có loại trên mặt, có loại dưới đáy ao và đóng khay nổi để nuôi ếch ngay trên mặt nước của ao cá, làm cách này vừa tận dụng được diện tích mặt nước vừa tận dụng được nguồn thức ăn dư thừa của ếch cho cá trong hồ. Để đảm bảo năng suất cao và vật nuôi không bị dịch bệnh tôi thay nước thường xuyên để nước trong ao sạch sẽ, không bị ô nhiễm. Về thu nhập, lãi bình quân 500.000-700.000 đồng/ngày (đã trừ chi phí)”. Tôi nhẩm tính, thu nhập từ gia trại dao động từ 200-250 triệu đồng/năm, với nhà nông con số ấy chẳng mấy chốc gia đình anh Huy sẽ giàu. Chị Đặng Thị Lý, Phó chủ tịch Hội Nông dân xã nhận xét: “Thực hiện chủ trương phát triển kinh tế hộ, những năm gần đây, nông dân trên địa bàn xã đã đẩy mạnh sản xuất trên nhiều hình thức, trong đó nổi bật là mô hình kinh tế trang trại và gia trại mang lại hiệu quả. Nhờ đó góp phần xóa đói giảm nghèo và nhiều hộ trở nên khá giả và gia đình anh Huy là một trong những hộ như vậy tại địa phương”.

Có thể nói, mô hình sản xuất của cựu chiến binh Đặng Văn Huy ở xã Hạ Trạch, huyện Bố Trạch nêu trên, tuy quy mô không lớn nhưng hiệu quả kinh tế mang lại rất thuyết phục và tính bền vững khá cao. Thiết nghĩ, với điều kiện cụ thể của mình, nông dân các địa phương trong tỉnh có thể học tập, vận dụng vào thực tiễn để tăng thu nhập, ổn định đời sống và góp phần giảm nghèo bền vững ■